

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. VII. Muli et Latrones.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

praedam tenes, quam rapuisti, opimam. At, nisi monstraerit aliquis, illa quomodo tractanda sit, frustra temet fatigaueris tam graui onere. Parte sibi promissa praedae, raptam, docet, vt frangeretur, e sublimi in scopulum illidendam esse testudinem: sic fore, vt, duriori conuassato munimine, appareat cibus, quo vesci nulla re impedito liceret. Aquilae consilium placuit, quae sceleris felici successu comedit praedam, eiusque partem laeta concessit magistris. Ita testudo, quae naturae beneficio, aduersus potentum iniurias, satis videbatur esse munita, duarum non potuit euadere insidiis, quin perierit improba nece.

FAB. VII.

Muli et Latrones.

Muli grauati sarcinis ibant duo;
 Vnus ferebat fiscos cum pecunia,
 Alter tumentes multo saccos hordeo.
 Ille onere diues, celsa ceruice eminens,
 Clarumque collo iactans tintinabulum. §
 Comes quieto sequitur et placido gradu.
 Subito Latrones ex insidiis aduolant,
 Interque caedem ferro Mulum trusitant.
 Diripiunt nummos, negligunt vile hordeum.
 Spoliatus igitur casus quum fleret suos: 10
 Equidem, inquit alter, me contemptum gaudeo.
 Nam nihil amisi, nec sum laesus vulnere.
 Hoc argumento tuta est hominum tenuitas.
 Magnae periculo sunt opes obnoxiae.

Maior ut plurimum ex diuitiis calamitas.

Suis muli onusti duo agebantur sarcinis. Alter fiscos portabat multa repletos pecunia. Alter impari onere saccos hordeo refertos atque tumentes ferebat. Ille suis elatus diuitiis incedebat, suam fastu insigni erigebat ceruicem, atque collum iactitabat claris ornatum tintinabulis. Hic impari spretus onere, collum deprimens, humili ac placido sequebatur gradu. Peregrinantes repente ex insidiis opprimuntur a latronibus, qui trucidant multos, suis opibus superbientem contundunt mulum, diripiuntque nummos; at vile hordeum intactum relinquunt. Cum ergo misere laceratus calamitatem deploraret suam: securus demisso capite comes, ego vero, inquit, contumelia laetus sum mea: neque enim mihi rapta sunt bona; neque vulnera patior et plagas. Patet inde, quam secura soleat esse hominum paupertas; et quantis periculis vulgo exponantur diuitiae, quibus adeo mortales praeter merita tument.

FAB. VIII.

Cervus et Boves.

Cervus nemorosus excitatus latibulis,
 Ut venatorum fugeret instantem necem,
 Coeco timore proximam villam petit,
 Et opportuno se bouili condidit.
 Heic Bos latenti, quidnam voluisti tibi
 Infelix, vltro qui ad necem concurreris,
 Hominumque tecto spiritum commiseris?

At